

சீவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 5. || சித்தார்த்திஸ்ரூபம்-1919ஸ்ரீஜ-ஜூலை || இதழ் 7.

பரமாசாரியர் வணக்கம்.

(திருவருணைக் கலம்பகம்.)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சைவத்தின் மேற்சமயம்வே நிலையதிற் சார்சிவமாந்
தெய்வத்தின் மேற்றெய்வ மில்லென நான்மறைச் செம்பொருள்வாய்
மைவைத்த சீர்த்திருத் தேவார முத்திரு வாசகமு
முய்வைத்த ரச்செய்த நால்வர்பொற் றுளெம் முயிர்த்துணையே.

(இ-ள்.) சைவத்தின் மேல் சமயம் வேறு இல்லை = சைவசமயத்தினும் மேலான சமயம் வேறென்றில்லை—அதில் சார் சிவம் ஆம் தெய்வத்தின் = அச்சமயத்திற் சார்ந்து விளங்குஞ் சிவமாகிய தெய்வத்தினும்—மேல் தெய்வம் (வேறு) இல் = மேலான தெய்வம் வேறில்லை—எனும் நால்மறை செம் பொருள் வாய்மை வைத்த = என்று சொல்லும் நான்கு வேதங்களின் செவ்விய பொருள் னுண்மையைக் கொண்டுள்ள—சீர் திரு தேவாரமும் திருவாசகமும் = புகழ்மைந்த உயர்வுடைய தேவாரத்தைபுந் திருவாசகத்தையும்—உய்வை தர செய்த = (ஆன்மாக்கட்கு) உறுதியை யளிக்கும்படி செய்தருளிய—நால்வர் பொன் தாள் = (பரமாசாரியர்) நால்வருடைய பொன்போன்ற அரிய திருவடிகளே—எம் உயிர் துணை = எம்முயிர்க்குத் துணையாம். (எ-று.)

சிவநின்மாலிய மான்மியம்.

இஃது

தூத்துக்குடி

சைவசித்தாந்த சபையாரால்

இயற்றப்பட்டது.

அண்டபிண்ட சராசரங்களனைத்தையும் படைத்துக் காத்தழிக்
கும் முத்தொழிற்கொரு முதலாகிய சிவபெருமானுடைய பெரும்
புகழை ஆதமாதிகளாற் சிரவணஞ்செய்தலும், திருக்கோயில் வலம்
வருதலும், அபிஷேகாதி அலங்காரங்களால் சிவபெருமானைக் கண்
களிகூரக் காணலும், திரிகரணசுத்தியோடு வழிபடலும், சிவ நின்
மாலியங்களை புட்கொள்ளுவதுமே சைவர்களாகிய யாமெல்லோரு
மடையற்பாலனவாகிய பெரும்பேறுகளாம், இவைகள்யாவுஞ் சிவ
புண்யங்களெனக்கூறப்படும். இவற்றுள் சிவ நின்மாலியங்களின்
னனவென்றும், அவற்றைபுட்கொள்ளுவதா லடையும்பலன் இவை
யென்றும் ஒருவாறு விசாரித்தறிவாம்.

சிவ நின்மாலியங்களாகிய விபூதி, தீர்த்தப்பிரசாதாதிகளாகிய
பதார்த்தங்களையன்றி சிவார்ப்பணமாகாத யாதொன்றையும் சைவர்
கள் கொள்ளப்படாதென்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதற்குப் பிரமா
ணம் இலிங்கபுராணத்தில்,

புஷ்பம்பலம்சுகந்தஞ்ச வஸ்திராணயாபரணாநீச
சிவார்ப்பிதானிஸ்வீகுர்யா தந்தியதாகில்பிஷீபவேத்.

என்கிற வாக்கியத்தால் சிவார்ப்பிதமாகிய கந்தபுஷ்பமால்ய
வஸ்திராபரணாதிகளையே கிரகிக்கவேண்டுமென்றும், அப்படிக்கிர
கிக்காமல் ஆத்மபோகார்த்தமாய் கிரகித்தபகூத்தில் பாபத்தை
யடைவரென்றும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும் ஜாபால
சுருதியில்,

ருத்ரபுத்தம்புஞ்சீத ருத்ரபீதம்பிபேத்

ருத்ராக்ராதம்ஜிக்ரேத் ருத்ரேணாததமஸ்ரந்தி.

ருத்ரேணபீதம்பிபந்தி ரௌத்ராக்ராதம்ஜிக்ரந்தி [யந்தி.
தஸ்மத் பிராஹ்மண : பிரஸாந்தமந்ஸோநிர்மால்யமேவபகூ

என்கிற வாக்கியத்தால் சிவபுக்தமாகிய பிரசாதத்தையே புசிக்குவேண்டுமென்றும், ருத்ரபீதமாகிய ஜலக்ஷிராதிகளையே பானம் பண்ணவேண்டுமென்றும், ருத்ராக்ராதமாகிய கந்தபுஷ்பாதிகளையே ஆக்கிராணிக்கவேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் பிரமாண்டபுராணத்தில்,

மஹ்யமந்ரம்ப்ரயத்நேந நிவேத்யாசநாதிபஸ்ததா
ஸபூபாலஸ்ஸர்வவேத்தா பவித்யேவஹிஸர்வதா.

அதீதாநாகதம்க்ஞானம் பூபாலத்வஞ்சசாஸ்வதம்
ஜாதீஸ்மரத்வம்சௌந்தர்யம் அந்நவேத்யஸ்யபக்ஷணத்.

என்றற் றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் சிவநின்மாலியத்தை எவன் புஜிப்பானோ அவன் சகலார்த்த வேத்தாவாகிச் சக்ரேசுவரனாவனென்றும், அவனுக்குத் திரிகாலக்ஞானமும், நித்யபூபாலத்வமும், விசேஷ சௌந்தரியமும், உண்டாகுமென்றும், விஸ்தரித்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த வாக்கிய விசேஷங்களால் சிவநின்மாலியம் பரமபாவனமாகக் கிரகிக்கத்தக்கதென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனை யுபத்துணராத சிலர் சிவநின்மாலியத்தைக் கைக்கொள்ளுவது அதுசுதிமென்று கலக்கமுறுகிறார்கள். அதினந்தரங்கத்தையும் விசாரித்துத்தெளிவிப்பாம். சிவநின்மாலியங்கள் விபூதி, தீர்த்தம், பிரசாதம், என்றற்றொடக்கத்தவாதிபொருள்களாம். சிவநின்மாலியம் கொள்வது கூடாதெனின் அதனோடு பரமபாவனமாகிய விபூதியும் கொள்ளப்படும்பொருளாகாது. அற்றன்றேல், விபூதி சிவப்பிரசாதமன்றெனமுடியும். இது முக்காலத்தும்கூடாது. அன்றியும் இலிங்கபுராணத்தில்,

சிவாக்ரேசிவநின்மால்ய மகரஹீத்வாசிவத்விஜாத்
ஸ்வியமேவாததானஸ்சேன் நரகம்பிரதிபத்யதே.

என்கிற வாக்கியத்தால் எவன் சிவத்விஜாதத்தமர்கொடுக்க வாங்கிக்கொள்ளாமல் தனக்குத்தானே விபூதிபிரசாதகந்தகுஸ்தமாகிய நின்மாலியங்களைக் கிரகிப்பானோ அந்த நரன் நரகத்தை யடைவானென்று ஸ்பஷ்டமாய்க் கூறியிருக்கின்றது. இதனால்விபூதி கந்தபுஷ்பாதி நின்மாலியங்கள் மறுக்கப்பட்டனவல்லவென்றும்,

விதிப்படி சிவத்விஜோத்தமர்களிடமிருந்து பெறற்பாலனவேயென
றும் சித்தமாயிற்று. இதுநிற்க. காமிகாகமத்திலும், சைவ புரா
ணத்திலும்,

அசுத்தாத்மாசுசிரீலோபாத் மத்புத்தம்பாவனம்பரம்
பகூயேந்நாசமாப்நோதி சூத்ரோஹ்யத்யயனதிவ.

நிர்மால்யம்நிர்மலஞ்சுத்தம் நிர்மலத்வாதநிந்திதம்
தஸ்மாதபோஜ்யம்நிர்மால்யம் ப்ராக்ருதரகிவார்ச்சகை.

வோபாந்நதராயேதச்சம்போ நிர்மால்யம்நிசபகூயேத்
ஜிகுவாசாபல்யசமபுத்தாஃ சிவசம்ஸ்காரவர்ஜிதாஃ.

சிவநிர்மால்யபோஜ்யேசேத் ரௌரவம்நரகம்ரஜேத்.

என்று கூறிய வசனத்தால் உபநயன சமஸ்காரரஹிதர்களாகிய
சூத்திரர்களுக்கு வேதாத்தியயனம் விலக்கப்பட்டிருப்பதுபோல்
சிவபாவரஹிதத்வத்தால் அபரிசுத்தாளாகிய பிராகிருத ஜனங்
களுக்குச் சிவநின்மாலிய சேவனம் நரகஹேதுவென்று பிரஸ்தாபிக்
கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்போன்ற சில ஸ்மிருதிவாக்கியங்களைக்
கொண்டு அவைகளினந்தரங்க மின்னதென்னுணராத வீண்கலக்க
முறுகிறார்கள். இனிச் சிவநின்மாலியத்தின் விபரமுணர்த்துவாம்.
பிரமாண்டபுராணத்தில்,

சிவானுபூதமகிலம் நிர்மால்யம்பரிபாஷ்யதே

போஜ்யம்தாரியமிதிதுவே தாஷ்ட்விதஞ்சபவிஷ்யதி.

தேவஸ்வம்தேவதாத்ரவ்யம் நைவேத்தியஞ்சநிலேதிதம்
சண்டத்ரவ்யம்பஹிஷிப்தம் நிர்மால்யம்ஷ்ட்விதம்ததா.

தேவஸ்வம்கிராமபூம்யாதி தாசீதாசசதுஷ்டயம்
ஹேமரூப்யகரத்னாதி தேவதிரவ்யமிதிஸ்மிர்தம்.

யதணங்கல்பியசதேவாய பத்ரம்புஷ்பம்பலம்ஜலம்
அந்ரபாநாதிதத்ஸர்வம் நைவேத்யமிதிகீர்த்திதம்.

பேதத்திரிவிதநிர்மால்யம் அதுர்கமிதிகத்யதே
பிரமாதாத்தோஜனம் குருவந்பூமௌசஸ்ஸயதமங்களாஃ

சிவத்ரவ்யாபஹாரேணநரகம் யாத்யஸௌநரஹாஃ

சுவோபபுக்தவிரூக்கந்த மன்னாநாதிகம்ததா.

நிவேதிதமிதம்புரோக்தம் சர்வபாபஹரம்பரம்
ஸ்தாபிதவிதிவல்லிங்கம் ஸர்னவர்தேவாஸுரைர்நரைஹி
ஏதத்திரிவிதநிர்மால்யம் சண்டேசாதிகிர்தம்பவேத்
பஹிஷ்டிப்தம்அநர்ஹம்ஸ்யா தன்னியத்திரவ்யத்வசாரணத்.
பிஸாசானஞ்சசர்வேஷா மதிகாரோத்மஸர்வதா
நிர்மால்யேஷ்ட்விதேநித்ய மேகமேவநிவேதிதம்.

என்றற்றோடக்கத்து வாக்கியங்களால் நின்மாலியமானது தேவஸ்வமென்றும், தேவதாத்ரவ்யமென்றும், நைவேத்யமென்றும், நிவேதிதமென்றும், சண்டாதிக்குதமென்றும், பஹிஷ்டிப்தமென்றும் ஆறுவிதங்களாய்ப் பகுக்கப்பட்டு அவற்றுள் தேவஸ்வமென்பது சிவசம்பந்தமான கிராமபூமியாதிகளென்றும், தேவதாத்ரவ்யமென்பது சிவசம்பந்தமான சுவர்ணரஜிதரத்னாதிகளென்றும், நைவேத்யமென்பது சிவார்த்தமாய் சங்கற்பிக்கப்பட்டு அர்ப்பணமாகாத அன்ன பலபுஷ்பாதிகளென்றும், இம்மூன்றுவித நின்மாலியங்களும் சுத்தாத்மாக்களுக்கு கிராஹிபமல்லவென்றும், மேல்நிவேதிதமென்பது சிவார்ப்பிதமாய்விட்ட அன்னபலஜலாதிகளென்றும், இஃது பாவனமும் பாபஹரமுமாய் சுத்தாத்மாக்களால் கிராஹ்யமாகத்தக்கதென்றும், சண்டாதிக்குத மென்பது “உத்தரத: சண்டஸ்வராயநம:” என்று அர்ப்பிக்கப்பட்ட திரவியமென்றும், பஹிஷ்டிப்தமென்பது பாஹ்யதேசத்தில் வைத்திருக்கும் ஜலான்னபத்ரபுஷ்பாதிகளென்றும், இவ்விரண்டில் முதலாவது சண்டேசரப்பிரீதிகரமும், இரண்டாவது பிசாசப்பிரீதிகரமுமாகையால் இவைகளும் சுத்தாத்மாக்களுக்கு அக்கிராஹ்யமாகுமென்று நிச்சயித்து ஒன்று கிராஹ்யமும், ஐந்து அக்கிராஹ்யமுமாக நாரதமுனிவர் கூறியிருக்கின்றனராகையால் யாம் முன்னரெடுத்துக்கூறிய காமிகாகமமுதலிய வாக்கியங்களின் பொருள் அக்கிராஹ்யப்பொருள்களாகிய ஐந்தின் மேல் நிற்குமேயன்றி சிவசமஸ்காரமடையப்பெற்ற சைவோத்தமர்களைத்தியாவசியகம் அடையற்பாலனவாகிய சிவார்ப்பிதமாய்விட்ட அன்னபலஜலாதிகளாகிய நிவேதிதப்பொருள்களைப்பாதிக்கமாட்டாது. அன்றியும் பிரமாண்டபுராணத்தில்,

நிர்மால்யஸ்ஸிலம்பீத்வா தேவதேவஸ்வகுலின:

க்ஷயாபஸ்மாரசுஷ்டாத்யயை ஸத்யோமுச்யேதபந்தனத்.

நிர்மால்யம்பரமம்புண்யம் நைவேத்யம்பாபநாசனம்
பிர்மஹசாரிகிரகஸ்தானம் யதீனஞ்சவிமுக்திதம்.

நிர்மலத்துவாச்சநிர்மால்யன்ரினாம் நிர்மால்யயகாரணம்.

என்னுமிந்தவாக்கியத்தால் சிவபாதேதாதகபானத்தினால் ஸூயா
பஸ்மாரசுஷ்டாதிரோகங்கள் நசிக்குமென்றும், பரமபுண்ணிய
மாகிய சிவநின்மாலியம் பாபஹயமென்றும், பிரமசர்யகிருகஸ்
தாதி எதிகளுக்கும் முக்யப்பிரதாயகமென்றும், நிச்சயிக்கப்பட்டது.
அன்றியும் சைவசம்ஹிதையில்,

அநர்ஹமமநைவேத்யம்.

என்கிற வாக்கியத்தால் எம்முடைய நின்மாலியம் அபேபாஜ்ய
மென்று சிவபெருமான் கூறியதென்னையெனக்கேட்ட சைமினி
பகவானுடைய சந்தேகமொழியும்படி,

தேவதேவஸ்யவடஸோ விஷயோயம்நபைமினே
ஏவீரபத்திரஸபிதா விவபக்திபார்ஹ்முகா.

ஸம்போரந்நியத்ரதேவஷ்டு ஏபக்தாஏநதீக்ஷிதா
தேஷாமநர்ஹமிஸஸ்யம் தத்பிரஸாதசதுஷ்டயம்.

என்கிற வாக்கியத்தால் வீரபத்திரமூர்த்தியால் சபிக்கப்பட்ட
வர்களும், சிவபக்தி விமுகர்களும், சிவபெருமானைவிட்டு அன்னிய
தெய்வங்களிடத்து பக்திசெய்ப்பவர்களும், சிவதீக்ஷா சமஸ்காரமில்
லாதவர்களாகிய அநதிகாரிகளுக்குத் தமது நின்மாலியங்கிராஹ்ய
மாகாதென்று சிவபிரானருளினதாக வியாசபகவான் உபதேசித்த
உண்மையால் வெளியாகிறது. இதனால் சிவநின்மாலியம் அதிகாரி
களால் கிரகிக்கத்தக்கதேயென்று பரிஷ்காரமாய்க்காணப்படுகிறது.
இன்னுமிவைபேபான்ற சில ஸ்மிருதிவாக்கியங்களிருப்பினும் இதின்
தலைப்பின்கண்ணே ஜபாலசுருதி வாக்கியமொன்றெடுத்து உதகரித்
திருக்கின்றோ மாகையால், சுருதிஸ்மிருதிகளுக்குப் பரஸ்பர
விரோதமுண்டாகிறபட்சத்தில் ஸ்மிருதியைக்காட்டிலும் சுருதிப்
பிரமாணம் பரிஷ்டமுடையதென்று,

ஸ்ருதியமிருத்யோர்விரோதேது ஸ்ருதிரேவபலீயஸி.

என்னும் வாக்கியமிருப்பதால் முன்னரே பிரபலியாயங்க
ளால் சிவநின்மாலியம் கிராஹியபேபாக்யமென்று நிரூபித்திருப்ப

தாலும் விரிவஞ்சி இம்மட்டோடு நிறுத்தினோம். இனி அந்நின்மாலியங்களைக் கொள்வதாலடையும் பயனையும், சற்றுவிசாரிப்பாம்.

உபவாசஸஹஸ்ராணி ப்ரஜாபத்யாபுதானீச

சிவப்ரஸாதசித்தஸ்ய கோட்யம்ஸேனாபிமேஸமா.

பத்ரம்புஷ்பம்பலம்தோய அந்நபானுதிகோஷதம்

சிவார்பணம்வினாபுஞ்சேத ஸத்யோபவதிகில்பிஷி.

என்னும் வாக்கியத்தால் ஆயிரம் உபவாசங்களும், ப்ரஜாபத்ய கிருச்சிராதிகளும், சிவரின்மாலியமாகிய சிவப்பிரசாத பாதோதக கிராஹியபுண்யபலங்கட்குக் கோடியமிசுத்திலொன்றுக்கும் சமானமாகாதென்று பெறப்படுதலால் அரும்பெறற்செல்வமாகிய சிவரின்மாலியப்பிரசாதங்களை சிவதீக்ஷாபரராகி கைக்கொண்டு, ஆணவாதி மலங்களை யகற்றி, பிறவியென்னும் பெருங்கடலை நீந்தி நித்தியாநந்த நிரதிசயவாழ்வென்னு மோக்ஷக்கரையேறுவாரென்று நம்புகிறோம்.

சில்வாணாரும் பல்பிணியுமுடைய மானுடயாக்கையானது, நீரிற்சுழிழிபோ நிலையற்றதாகையால், அன்பர்களையாவரும் இம்மையிலே செய்யற்பாலனவாகிய சிவதருமங்களை விரைவிற்பெய்து, பலன் பெறுவார்களாக. “நானைநானை யென்பீராகில் நமனுடைய முறை நாளாவதுமறியீர் நம்முடையமுறை நாளாவதுமறியீர்” ஆகையால் “காலைச்செய்வோ மென்றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச் சாலச்செய்வாரே தலைப்படுவார்” என்றபடி உடனே முயன்று “காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்” என்னும் வாக்கியத்திற்கிணங்கக் கரையின்றிப் பெருகிக்கிடக்கும், சிவானுபூதிப் பெரும் ஸ்ரீராப்தியில் இயன்ற அளவு துகர்ந்துகொள்ளக்கடவர்கள்.

ஆசாரிய மகிமை.

இது

திரிசிரபுரம் சைவசித்தாந்த சபையடியவர்களில் ஒருவராகிய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஆறுமுகநயினரவர் களால்

இயற்றப்பட்டது.

ஸ்ரீ சேச்சிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பெரியபுராணத்தில் மூவர் முதலிகள் வைபவம் விஸ்தாரமாய்ப் பிரகாசப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதின் மறைவாயிலுக்கும் பல திவ்ய சரித்திரங்கள் தலபுராணங்களில் விதந்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாந்திரட்டி எழுது “வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம்,” ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தரநாயகரவர்கள் “ஞானசம்பந்த பரத்வ நிருபணம்” என்னு நூலில் இனிதெடுத்து விளக்கினார்கள். அன்றியும் யாம் திரட்டிய சிலவிஷயங்களை ஈண்டு பிரகாசப்படுத்துவாம்,

1. திருக்குறுகாவூரில், ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தப் பெருமான் அடியார்களுடன் எழுந்தருளுகையில் சூரியவெப்பத்தால் களைத்து வருந்தினர். அப்போது சிவபெருமான் அங்கோர் தடாகமுண்டாக்கிப் பிள்ளையாரை வேதியரா யெதிர்கொண்டழைத்துப்போய், “குழந்தாய்! இதில் நீரருந்திச் செல்லுக” எனவுபசரித்தனர், அவ்வாறே காழிவிரகர் தமது அடியார்களுடன் நீரருந்திக் களைப்புநீங்கி மகிழ்வுவந்தனர். வேதியரது உபசாரத்தை வியந்து பிள்ளையார் துதித்துக்கொண்டிருக்கையில் அவ்வேதியர்பெருமான் மறைந்தருளினார். சுவரமி தம்மோடு விளையாடினார் என்று பிள்ளையார் பெருமகிழ்ச்சியடைந்து திருப்பதிசம்பாடித் துதித்தனர். இத்திருவிளையாடல் தை அமாவாசியில் நடந்தபடியால் இந்தப் புண்ணியதினத்தில் ஷேதலத்தில் இந்த மஹோத்ஸவம் வருஷந்தோறும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இப்போது ஷேதிர்த்தம் கூபதீர்த்தமென்று பிரசித்தி யடைந்திருக்கின்றது.

2. திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் (திருவாசி) என்னும் பதியில் எங்கள் சைவராஜசிகாமணியாகிய ஒப்பிலாமழவராயரது புத்திரியா

ருக்கு நேர்ந்த முயலகநோயை ஸ்ரீஜ்ஞானஸம்பந்தவள்ளல் திருப்ப
திகமோதித் தீர்த்தருளினர். இந்தநோய்க்கு அதிஷ்டானமாகிய
முயலகன், ஸ்ரீ நடராஜபதியின் காலின்கீழ்க்கிடத்தலால் எமது
பெருந்தகையினது வரக்குக்கு விஷயமாகிய அவனதுருவம் மறை
ந்துபோயிற்று. முயலகவியாதி அந்தப்பெண்ணை விட்டுநீங்கியது
போல அதிஷ்டானமாகிப் முயலகன் ஸ்ரீ நடராஜபதியினது திருவ
டியைவிட்டு விலகிப்போயினன். எனவே, அந்த சேஷத்திரத்தி
லெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீநடராஜவிக்கிரகத்தின் கீழமைந்துகிடந்த
முயலக (தாம்பிர) விக்கிரகம் திடீரென்று காணாமற்போயிற்று.
அதனையறிந்த அரசன் முதலாயினோ ரதிசயித்து, இன்னகாரணத்
தால் அது மறைந்ததென்று தெரிந்துகொள்ளமாட்டாமல் வேறொரு
புதிய நடராஜமூர்த்தம் (முயலகனோடு) அமைப்பதற்கு முயன்றார்
கள். சிற்பிகள் ஸ்ரீநடராஜகோலத்தை முயலகன் சகிதமாக முதல்
சருக்கட்டி யமைத்துக்கொண்டு பஞ்சலோகங்களை யொன்றுசேர்த்
து உருக்கி வார்த்தார்கள். பின்னர்க் குகையை யுடைத்துப்
பார்க்கையில் முயலகனில்லை. ஸ்ரீநடராஜபதி மாத்திரம் தரிசனம்
கொடுத்தனர். இது முன்னதிசயத்தினும் அதிசயமாயிருக்கிறதே
யென்று மறுபடி வார்ப்பித்தார்கள். அப்போதும் முயலகனின்றி
யமையக்கண்டு மீண்டு மொருதரம் வார்ப்பிக்க முயன்றனர். முன்
போலக் கருக்கட்டி உலையிலே லோகத்தையேற்றி யுருக்கிக்கொண்
டிருந்த சிற்பி அதிசாக்கிரதையாய் வெகு அச்சத்துடன் இறக்க
வேண்டிய சமயத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இப்படி
யிருக்கையில் யாதோ அசந்தர்ப்பத்தால் சிற்பி வெளியிற்போக
நேரிட்டது. அந்தச்சமயத்தில் ஸ்ரீ நடராஜபதி அந்தச் சிற்பியைப்
பேரல வுள்ளனைந்து உலையிலிருந்த சரக்கை யெடுத்துக் குகையில்
வார்த்தனர். உடனே வெளியிற்சென்ற சிற்பி வந்து உலையிலேற்றி
யிருந்த சரக்கை யெடுக்கப்பார்த்தான். அப்போது சரக்குக் குகை
யிலுற்றியிருக்கக்கண்டு யாரிதுசெய்தவரென்று மனஸ்தாபத்தோடு
அங்குள்ளவர்களைக் கேட்டான். அவர்கள் ஆச்சரியத்துடன் சிற்பி
யைப்பார்த்து முன்னோரு சிற்பி இங்கணைந்து இது காரியஞ்செய்
தார். அவரை வெளியேபோயிருந்த ரீராகவே யாங்கள் கருதினோம்.
நீ ருள்ளனைந்த இப்போது அவரை இங்குக்காணோம் என்று சொன்
னார்கள். இதனைக்கேட்டசிற்பி ஒன்றுந்தோன்றாமல்நல்லதுகையை
யுடைத்துப் பார்ப்போமென்று யாவரும் பார்க்கும்படிச் சோதித்
தான். அப்பொழுது முயலகனின்றியே சடையினைக் கிரீடம்போற்

சுற்றிக்கொண்டு (முயலகன்பிடித்திருந்த) சர்ப்பத்தின்மேல் நடனஞ்செய்தருளிய திருக்கோலமாக எம்பெருமான் றேன்றியருளினார். இவ்வற்புகக்காட்சியை அரசன் முதலாயினார் கண்டு இது னுண்மை தெரியவில்லையே யென்று கலங்கித் திருவருளைத் துதித்தார்கள். அப்பொழுது அசுரீரியாக எம்பெருமான் ஆகாயத்திற் றேன்றி அரசன் முதலிபோரது கவலையைத் தீர்த்தருளினார்.

“அரசனே? ஞானபோனகனாகிய கவுணியர் தலைவன் உன் னுடைய வேண்டுகோளால் உனது மகளுக்குக் கண்டிருந்த முயலக நோயைத் தீர்த்தருளியபோது அந்தநோய்க்கு அதிஷ்டானமாகிய முயலகனை (என்றிருவடியின் கீழிருந்தவனை) மறைந்திடச்செய்தான். முயலகன் இப்போது எமது காலின்கீழில்லை. அவன் முத்தியடைந்தான். ஆகையால், இந்தக் கேஷத்திரத்தில் முயலகனுமாம் மறைந்துவிட்டது. பின்னர் நூதனவிக்கிரகம் அமைக்கவேண்டி நீயும் பிறரும் பலதரம் முயன்றும் உங்களபிஷ்டம் கிழைவேரு வண்ணம் யாமே சிற்பியாக வந்து ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தன் புகழை நிறுத்தினோம்.”

என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீநடராஜபதியினது அற்புதமொழிகளைக் கேட்டு அரசன் முதலியோரும், சிற்பியும் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். இப்போதும் அந்தக் கேஷத்திரத்திரத்தில் முயலகனின்றியே ஸ்ரீநடராஜபதி எழுந்தருளியிருக்கின்றனார். அன்றியும், அந்தக் கேஷத்திரத்தில் முயலகதீர்த்தம் என்றொரு தீர்த்தமிருக்கின்றது. அதில் மூழ்கினால் சர்வரோகமும் நீங்கும் பேயும் விலகிச் சுகமுண்டாம்.

3. திருக்கொள்ளம்பூதூரில் ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்கு சிவபெருமானே ஓடம்விட்டனரெனவும், அடியார்களோடு அவர் கரையேறியசின்னா, சுவாமி விருஷபாருடராய்த் தரிசனம் கந்தருளினாரெனவும் ஷை தலபுராணங் கூறுகின்றது.

4. திருவீழிமிழலையில் ஸ்ரீஜ்ஞானசம்பந்தப் பெருமானும், ஸ்ரீமத் அப்பர்சுவாமிகளும் படிக்காசுபெற்று அடியார்களுக்கு அமுதாட்டினார்களன்றோ? அடியார்கள் திருவமுதுகொண்ட இடம் “ஆண்டார்பந்தி” என்று பிரசித்தியடைந்திருக்கின்றது. அவர்களுக்குச் சமையல் செய்த இடம் “பாகசாலை” என்று பிரசித்தியடைந்திருக்கின்றது. அதனை இப்போது “பாகசாலை” என்று வழங்கி வருகின்றனர்.

5, அன்பிலாலந்துறையில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் எழுந்தருளியபோது நதியில் வெள்ளம் அதிகரித்தது. அதனால் சுவாமிகள் வடகரைபோய்ச்சேர முடியாமல் தென்கரையிலிருந்தபடியே திருப்பதிகம் பாடினர். அப்போது சிவபெருமான் தமது மூத்தபிள்ளையாராகிய விநாயகக்கடவுளை நோக்கி, குழந்தாய்! நமது அப்பர் பாடுகின்றார் கேட்டனையோ” என்றார். உடனே ஸ்ரீவிநாயகக்கடவுள் செவிசாய்த்துக் கேட்டுமகிழ்ந்தனர். அந்தக்கோலமாகவே இப்போதும் விநாயகக்கடவுள் ஷெ தலத்தி் லெழுந்தருளியிருக்கின்றனர். அவருக்குச் “செவிசாய்த்தபிள்ளையார்” என்று அன்றுதொட்டுத் திருநாமம் வழங்குவருகின்றது.

6. வன்பார்த்தான் பனங்காட்டேர் என்னும் பதிக்கு ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்திக ளெழுந்தருளுகையில் கோடைமிகுதியால் தாகம் அதிகரித்தது. அதனையறிந்த சிவபெருமான் வழியில் ஒருசோலையையும், குளத்தையு முண்டுபண்ணி அவருக்கெதிரி லோரடியவராகத்தோன்றி, “அன்பரே! இந்தக் குளத்தில் தாகசாந்தி செய்து சிறிதினைப்பாறிப் போகலாம் என்றனர். அதற்கிசைந்து வன்றொண்டர் நீரருந்தி மகிழ்ந்து தம்மையுபசரித்த வேதியரைநோக்கி “அடியார்களுக்காக இவ்வரிய திருப்பணிபுரியும் தேவரீர் எவ்விடத்தீர்” என்று வினவினர். அதற்கு அவர் “வன்பார்த்தானுக்கும் பனங்காட்டுருக்கும் இடைபிலிருக்கும் எம்மை அறியீரோ” என்று விடைகூறி மறைந்தருளினர். நம்பியாரூரர் ஸ்ரீசிவபெருமானது திருவருளை வியந்து திருப்பதிகம் பாடித்ததித்தது அப்பாற்போயினர். இப்படியே ஒவ்வொரு காலங்களில் ஸ்ரீ சம்பந்தப்பெருமானுக்கும், ஸ்ரீவாகீசப்பெருமானுக்கும் தாகந்தணிவித்தனர் சிவபெருமான். இவ்விடத்தில், சம்பந்ததீர்த்தம், அப்பர் தீர்த்தம், சுந்தரர்தீர்த்தம் எனத் தனித்தனி மூன்றுதீர்த்தங்களிருக்கின்றன. வன்பார்த்தானுக்கும், பனங்காட்டுருக்கும் இரண்டு கூப்பிடுதூரம் என்றறிக.

7. இரத்தினகிரி (வாட்போக்கி) க்கு ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி-சுவாமிக ளெழுந்தருளுகையில் மலையடிவாரத்தி் லிருந்துகொண்டு சுவாமியை நோக்கி “நான் மலைமேலேறி வரமாட்டேன். நீர் எனக்குப் பொன்கொடுப்பதானால் கீழே யிறங்கிவந்து கொடும்” என்று சொல்லிவிட்டுக் கிரிபிரதக்ஷிணம் வந்தனர். அப்படி வரும்போது சிவபெருமான் மலையடிவாரத்தி் லோர்சிது பாரையின்மீது

தோன்றி “குழந்தாய், இதோ பொன்முடிச்சொன்று தருகிறேன், எடுத்துக்கொள்ளக்கடவாய்” என்று அங்கிருந்தபடியே வீசினர். அதனால் எமது வன்றெண்டப்பெருமான் “இறங்கிவந்து கொடுக்க உமக்குத் திருவுளமில்லையோ” என்று புன்முறுவலோடு எடுத்துக் கொண்டு திருவருளைவியந்து திருப்பதிகம்பாடி மகிழ்ந்தனர். அந் தப்பாறைக்குச் “சுந்தரன் பொன்னடிப்பாறை” என்று இப்போதும் பேர் வழங்கிவருகின்றது.

8. திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் என்னும் பதியில் சிவநேசத்திற் சிறந்த கமலன் என்னு மொருவனிகனிநுந்தான். அவனுக்கு அரிய தவத்தா லொரு பெண்மகவு பிறந்தது. அதற்கு அவன் சுந்தராங்கி யென்று பேரிட்டு அன்புடன் சீராட்டி வளர்த்துவருகையில், அந் தப் பெண்ணைத் தன் னுடன்பிறந்தாளுடைய மகனுக்குக் கொடுப்ப தாக நிச்சயித்து மகிழ்ந்திருந்தான். இப்படியிருக்கையில் தன மரு மகனாகிய சமதியென்பவன் வியாபாரவிஷயமாகப் புறப்பட்டுக் கப்பலேறிச்சென்றான். இவன் போன சில தினங்களில் தனது மகள் மங்கைப்பருவ மெய்தினள். அதனால் அதிக சந்தோஷத்தை யடைந்த கமலன் கப்பலேறிச்சென்ற தனது மருமகன் எப்போது வருவானென்று சிவபெருமானைச்சிந்தித்து எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இப்படியிருக்கையில், ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஷே ஷேஷத்திரத்துக்கெழுந்தருளி சிவபெருமானிடம் பொன் பெற விரும்பியிருந்தனர். அதனையறிந்த சிவபெருமான் அவரிடம் திரு விளையாடற் செய்யவேண்டி ஒரு தவசிபுருவெடுத்துத் திருவீதியி லொருபுறம் மறைவாய்ப் பதுங்கியிருந்தனர். ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் சுவாமி சந்திதியையடைந்து திருப்பதிகம் பாடத்தொடங்கினார். பாடிக்கொண்டுவரும்போது சுவாமி அங்கில்லையென்று ஐந்தாவது பாட்டி லறிந்தனர். உடனே வெளியில்வந்து எங்குஞ் சுற்றிப் பார்க்கையில் ஒருபுறமொதுங்கிப் பதுங்கியிருக்கும் பெருமானது அதிசயநிலையைக் கண்டணைந்து ஆரூவது பாடலைப் பாடினர். சுவாமி சுந்தரரது கையைப் பிடித்துக்கொண்டு “சுந்தரா! பாட் டைறியுத்து. என் கையிலிப்போது பொன்னில்லை. அதற்காகவே நான் கோயிலைவிட்டு இங்குவந்து மறைந்திருந்தேன். அப்படி நான்வந்து ஒளித்திருந்தும் என்னை நீ விட்டபாடில்லே. ஆகையால், உனக்கு வழியுண்டாக்கவேண்டியது எனது கடமையா யிருக்கின்றது” என்று சமாதானம்கூறி, அவரைத் தம்மோடு

அழைத்துக்கொண்டு தாம் சுமதிவேடர் தாங்கிக் கமலசெட்டியினிடம் போயினர். அவன் தனது மருமகன் வந்துவிட்டானென்று பெருமகிழ்ச்சியோ டெதிர்க்கொண்டழைத்துப்போய் ஆசனங்கொடுத்துக் க்ஷேமங்களை விசாரித்து விருந்தளித்து உபசரித்தான். அப்போது சுமதிசெட்டியார் தமது தோழராகிய ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகளைக் கமலசெட்டியினிடம் பிரஸ்தாபித்து இவருக்குயான் ஆபிரம் பொன் கொடுக்கவேண்டியது, அதைத் தாங்கள் இப்போது கொடுத்து என்னுடைய சுமைபை யொழிக்கவேண்டியது என்று கேட்டனர். கமலசெட்டி அதிக சந்தோஷத்துடன் ஆபிரம் பொன்னையும் அப்போதேகொடுத்து மருமகனை மகிழ்வித்தான். அதனைச் சுந்தரமூர்த்திகள் பெற்றுத் தமதடியாரிடங் கொடுத்துப் பரவையாரிடஞ் சேர்க்கும்படி அனுப்பிவிட்டனர்.

பின்னர் கமலன் தனது புத்திரியினது திருக்கல்யாணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சிகள் செய்தான். சுமதிசெட்டியார் அதற்கிசைந்து மணவாளக்கோலங்கொண்டு நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் சுந்தரராங்கியைத் திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டனர். இந்தச் சிவமணத்தைக் கூடவிருந்து அதுபவித்துப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்திருந்த ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடம் அப்போது சிவ பெருமான் ஒரு திருவிளையாடல் புரிந்தனர். என்னெனின், பரவையாரிடம் அனுப்பிய ஆபிரம்பொன்னும் செம்பாயிற்று என்று திரும்பிவிட்டது. அதுகண்ட ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் கலியாணப்பிள்ளையினது முகத்தைப்பார்த்தனர். கலியாணப்பிள்ளை மற்றப்பாடல்களையும் பாடென்றார். ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் கிரித்து, கோயிலில் பாடியது ஐந்து வீதியில் பாடியது ஒன்றுபோக மற்றப்பாடல்களையும் பாடித் திருப்பதிகத்தைப் பூர்த்திசெய்தனர். உடனே செப்புக்காசுகளாயிரமும் பொற்காசுகளாயின. ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திகள் முகமலர்ந்து சுவாமியோடு சல்லாபமாய் வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது கமலன் விரைந்தோடிவந்து “போஜனத்துக்குக் காலதாமசமாய்விட்டது, எழுந்து வரலாம்” என்று உபசாரங்கூறி மாப்பிள்ளையையும், மாப்பிள்ளைத்தோழரையும் போஜனத்துக்கு அழைத்தான்.

அதற்குச் சுமதிசெட்டியார் “நாங்கள் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துவந்து போஜனஞ்செய்கிறோம்” என்று சுந்தரமூர்த்திகளை யழைத்துக்கொண்டு கோயிலுக்குப்

புறப்பட்டார். அவர்களோடு கமலன் தனது மகனையும், மற்றவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு தானும் புறப்பட்டான். இப்படியாவர்களும் போகும்போது அங்குள்ள சிலம்புநதி வெள்ளம் பெருகி யோடியது. அப்படி யோடும்போது மாப்பிள்ளையும், மாப்பிள்ளைத் தோழருமாகிய இருவர்மாத் திரம் நதியைத்தாண்டி அந்தப்புறம் போய்விட்டார்கள். மற்றவர்கள் திகைத்து இந்தப் புறமே நின்றுவிட்டார்கள். இதென்ன அதிசயம் என்று யாவரும் கருணைவெள்ளமாகிய சிவபெருமானைச் சிந்திக்கையில், அவ்வெம்பெருமான் விருஷபாருடராக யாவருக்குத் தரிசனந்தந்தருளி, அன்பனாகிய கமலனைப்பார்த்து ‘சக்தியினது அமிசமாகிய உன் மகள் இத்தலத்தில் எம்மைத் திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொள்ள விரும்பினமையாலும், இச்சந்தரனுக்கு உன்னிடத்திலே பொன் வாங்கிக்கொடுக்கயாம் விரும்பினமையாலும் இந்தத் திருவிளையாடலை யாமின்று புரிந்தோம், உனக்கு இன்னும் யாதேனும் வேண்டுமாயின், கேள்’ என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். கமலன் இன்பவெள்ளத்தின் மூழ்கி, “எமதையனே! யான்பெற்றபேறு உலகில் யார்பெறுவார்? எல்லாவாழ்வும எய்தியவனுயினேன். ஆயினுந் தேவரீரது திருநடன தரிசனத்தை விழைகின்றது என்மனம்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். அவன் விரும்பியபடியே அநுக்ரகம்புரிந்து அவனுக்கும், திருமணதரிசனங்கண்ட யாவர்களுக்கும் சிவசாரூப்ய முத்தியைத் தந்தருளினர். இவ்வற்புத விசேடங்களை யெல்லாம் கூடவிரந்து சந்தோஷித்தவராகிய ஸ்ரீசந்தரமூர்த்திகள் சுவாமியினிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு திருவாரூருக்குச்சென்று பரவையாரிடம் மகிழ்ந்திருந்தனர். இந்தச்சரித்திரம் திருப்பாச்சிலாச்சிராமத் சலபுராணத்தில் 80 பாடலில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சைவ சமய பரிபாலனம்.

உலகத்தில் ஒவ்வொரு ஜனசமூகத்திற்கும் அவசியமான பொது நன்மைகளை யுண்டாக்குவன. அவ்வச்சனங்களாற் சேர்க்கப்பட்ட சபைகளேயாம். எந்தத் தேசத்தில் சபைகள் சிறந்தோங்குமோ அந்தத் தேசம் மற்றெல்லாத் தேசங்களினுஞ் சிறந்தோங்கும். எத்தேசத்திற் சபைகளில்லையோ அத்தேசம் மிருகாதிகள் வசிக் குங் காடுகள் போன்று மற்றத் தேசங்களினுந் தாழ்வுடைந்து நாசமுறும். ஐரோப்பியர்கள் எண்ணிறந்த சபைகளைச்

சேர்த்து நடத்துவதனால் அவர்கள் பல துறைகளிலும் அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்றார்கள். இவர்களுட் கிறிஸ்தவர்கள் இவ்வுட்சக் கணக்கான சபைகளைத் தாபித்து உலகெங்கும் பாடசாலைகள் வைத்தும், புத்தகசாலைகளமைத்தும், மடங்களை யுண்டாக்கியும், பத்திரிகைகள் வெளியிட்டும், புத்தகங்களை யச்சிட்டு இலவசமாக வுஞ் சொற்பவிலைக்கும் கொடுத்தும், வைத்தியசாலைகள் வைத்தும், நரமாமிச பட்சணிகள் வாசஞ்செய்யு மிடங்களுக்குஞ் சென்று அவர்களைத் திருத்தியும், சமயம்வந்தபோது தங்களுயிரையுங்கொடுத்தும், தங்கள் சமயத்தைப் பரிபாலிக்கிறார்கள். இவர்கள் அந்நிய தேசங்களிலன்றி இவ்விந்திய தேசத்திலும் ஜனங்களை தனித்தனியாகவும், குடும்பங் குடும்பங்களாகவும், கிராமங் கிராமங்களாகவுங்கிறிஸ்தவர்களாக்கிவிட்டார்கள். சைவசமயிகளாகிய நம்மவர்களோ வென்றால் இவற்றைப் பிரத்தியட்சமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும் இவர்களைப்போல் தாங்களுஞ் சபைகளைச் சேர்த்துத் தங்கள் சமயத்தைப் பரிபாலிப்பதற் சிறிதுங் கவலையற்றிருக்கின்றார்கள். இதனால் கிறிஸ்தவர்களுக்குள்ள மதாபிமானமும், பெருங்குணங்களும், அவர்களினுந் தங்களை யாசார முதலியவற்றால் மேம்பட்டவர்களாக எண்ணிக்கொள்ளுஞ் சைவ சமயிகளுக் கில்லைபோற் காணப்படுகிறது. இவர்களிடத்தில் அளவுக்கு மிஞ்சிய சாதியபிமானம், தற்பெருமை, சுயநன்மை பாராட்டல், ஒற்றுமையின்மை முதலிய இழி குணங்கள் மிகுந்திருப்பதனால் இவர்களுக்குச் சபைகளைச் சேர்த்துத் தங்கள் மதத்தைப் பரிபாலிக்குஞ் செய்கை அபூர்வமாக விருக்கின்றதுபோலும். இதனால் சைவசமயிகளுட் பெரும்பாலார்க்குச் சைவ சமயமுந் சமயாபிமானமு மின்னதென்பதே தெரியாது. எவரேனுந் சைவ சமயாபிவிருத்தியின் பொருட்டு யாவருக்கும் பொதுவாகச் சபைகளைத் தாபித்து நடத்தினால் மற்றவர்கள் இச்சபைகளுக்குந் தங்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லையென்றெண்ணிக் கொண்டிருப்பதுமன்றி விரோதமும் பாராட்டுகிறார்கள். பலர் தங்கள் பிதா மாதாக்கள் விபூதி தரித்தமைபால் தாங்களும் தரிப்பது வழக்கத்தில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. சிவாலயங்களில் நடக்கும் உற்சவாதிகளுக்கும் நவாப்புப்பீஸி, சாணூக்கூண்டு, மாதாகோவில் முதலியவற்றின் ஊர்கோலங்களுக்கும் வேற்றுமைதெரியாத சைவ சமயிகள் எண்ணிறந்தோரிருக்கின்றார்கள். நெடுங்காலமாகத் திருமயிலையில் நடக்கும் அறுபத்துமூவர் மகோற்சவத்தைத் தரிசித்து சுவாமி அறுபத்துமூன்று பிள்ளைகளைப்பெற்று இன்னொரு பிள்ளைக்குத் தவஞ் செய்கிறாரென்று சொல்லுகிறவர்களும் எண்ணிறந்தோருண்டு. சைவசமயிகளுட் பெரும்பாலா ரிப்படியிருக்க இவர்களுள் ஆசாரியர்களாகிய ஆதிசைவப் பிராமணர்களோவெனில் பெரும்பாலுங் கல்வித்திறமையின்றி தங்களைக் கல்லைக்கழுவி ஜீவனஞ் செய்பவர்களாக எண்ணிக்கொண்டு மிகவுந்தரித்திரராகவும், ஊருக்

கொருவராகவும் ஜீவித்துக் காலங்கழிக்கின்றார்கள். சிவபக்தியுள்ள சீமான்களோவெனில் தீவட்டி, மத்தாப்பு, வாணவேடிக்கை, தாசிக் கச்சேரி, இவற்றின்பொருட்டு விசேஷ பொருள்செலவிட்டு உற்சவாதிகள்மாத்திரஞ் செய்கிறார்களேயன்றி சபைகளை வைத்தேனும், ஆதரித்தேனுஞ் சமய பரிபாலனஞ் செய்யவாவது உற்சவகாலங்களில் சைவப்பிரசங்கங்களும், தேவாரபாராயணமுஞ் செய்வித்து ஜனங்கள் மனத்தையுருக்கி பத்திமையைவிளைக்கவாவது முன்வருகிறதில்லை. இவர்கள் தேவாரபாராயணத்தைத் தாசிக்கச்சேரி முதலியவற்றினுஞ் சிறத்ததாக வெண்ணுகிலார் போலும். வங்காள முதலான விடங்களில் திருவிழாநாட்களில் மிகப் பெரிய அந்தஸ்துடையவர்களெல்லாம் பெருங் கூட்டங் கூட்டங்களாகக் கூடி பஜனைசெய்கிறார்கள். இத்தென்னிந்தியாவிலுள்ள பெரிய மனுஷர்களோவெனில் அனேகர் சுவாமியைக் கையெடுத்துக் கும்பிடவும் நானுசிறார்கள். வீதியில் பஜனைசெய்யக் கூசுகிறார்கள். அல்லாபண்டகையைக் கொண்டாடுவதற் சிறிதுங் கூசுகிறதில்லை. பிற விடங்களில் மகமதியரன்றி யேனையோர் அல்லா பண்டிகையில் சிறிதுஞ் சம்பந்தப்படுகிறதில்லையே, இத்தென்னியாவில்மாத்திரம் ஊரெல்லாங்கூடி இப்பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதென்ன விபரீதம்! இவர்களுக்குச் சமயஞானமிருந்தா லிப்படிச் செய்வார்களா? இவற்றிற்கெல்லாம் உத்தரவாதிகளியாவா? ஒ உட்சமயச் சண்டைசெய்யும் வித்வான்களே, நீங்களேன் உங்கள் பிரசங்கங்களால் இவர்களைத் திருத்தலாகாது? மத்தாப்பு, தீவட்டி, வாணவேடிக்கை, கச்சேரி உற்சவக்காரர்களே நீங்களேன் உற்சவகாலங்களில் செலவோடுசெலவாகத்தேவாரபாராயணமுஞ் சைவப்பிரசங்கமுஞ் செய்விக்கலாகாது? ஏழைகளுக்குத் தடியாண்டித்துச் சோறுபோடுந் தர்மவான்களே, நீங்கள் செலவிடுந் தொகையில் ஒரு சிறிது சைவ சமய பரிபாலனத்திற்குக் கொடுத்தால் உங்கள் புண்ணியங் குறைந்துவிடுமா? நல்ல கோவில்களுக்கு நவரத்தினமிழைக்கும் நகரத்துச் செட்டிமார்களே, நீங்களாவது சபைகளைச்சேர்த்தும், சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தைப்போன்ற சபைகளை யாதரித்தும் சமய பரிபாலனம் பண்ணலாகாதா? ஏனைய வேழை எளியச் சிவநேயச் செல்வர்களே, நீங்களேனும் ஆங்காங்கு சபைகளைச் சேர்த்தேனும், முன்னமே சேர்ந்திருக்கும் இத்திருக்கூட்டத்திற் சேர்ந்தேனுஞ் சைவ சமய பரிபாலனஞ்செய்து புண்ணியமும் புகழும் பெறலாகாதா? இப்பத்திரிகையைச் சைவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப் படிக்குமாறு செய்யலாகாதா? சுபம்.

[இது சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன்னமே இப்பத்திரிகை சிரியரால் துண்டு பத்திரிகையில் வெளியிடப்பட்டது.]

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரணி சமரச சன்மார்க்க சங்கம்.

இச்சங்கம் ஆரணி. ஸ்ரீ திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மடாலயத் தில், நிகழும் சித்தார்த்தஞ்ஞை வைகாசிம் 9௨ (22-5-19.) ஸ்தாபித் தப்பட்டது. அன்று திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம். ஸ்ரீமத். சிவஷண்முகமெஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளவர்களின் மாணவர் கழக காரியதரிசியாகிய, ஸ்ரீமான். ம. ரா. குமாரசாமிப் பிள்ளையவர்கள் அக்கிராசனாதிபதியாய் வீற்றிருந்து சமரஸம், சன் மார்க்கம், சங்கம், ஆகிய மூன்றையும்பற்றித் தெளிவாபுபந்யசித் தார்கள். அதன்பின் காமக்கூர். தாமிழப்பண்டிதர், மு. சுந்தரமுதலி யாரவர்கள் கல்வி யென்பதைப்பற்றியும், பையூர். பழனிப்பிள்ளை யவர்கள் நமது கடமை என்பதைப்பற்றியும், ஆரணி. கொ. சுப்பு ராயசெட்டியாரவர்கள் சமயகுரவர்பிரபாவம் என்பதைப்பற்றியும், வடுகச்சாத்து. இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்கள் அருட்பாமகிமை என் பதைப்பற்றியும், சேதிரம்பட்டு கணக்கு. ந. சந்திரசேகரப்பிள்ளை யவர்கள் செல்வம் என்பதைப்பற்றியும், மகாதேவமங்கலம் பால சுந்தரப்பிள்ளையவர்கள் ஆலயவழிபாடு என்பதைப்பற்றியும் சுருக்க மாகவும், விளக்கமாகவும் உபந்ரியாசஞ்செய்தார்கள். இஃதன்றியும் சைவசித்தாந்த பாடசாலை ஒன்றும் நிறுவினார்கள். அனாதிமல முத்த முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருவருளாலும், ஸ்ரீ வாக்கிசப்பெருமான் திருக்கருணையாலும் ஷே சங்கமும் பாடசாலை யும், என்றும் நிலைபெற்று விளங்கும்பொருட்டு, ஷே மடாதிபதி யாகிய வி. முனிரத்னமுதலியார் அவர்கள் சகலசம்பத்தும்பெற்று நீண்டகாலம் வாழ்கவேண்டுமென்று நிற்கும்போதும், இருக்கும் போதும், கிடக்கும்போதும், நடக்கும்போதும் அருட்சத்தியை யெண்ணுகிறேன்.

கண்டு களித்தோன்.

பித்தவாயு லேக்கியம்.

இதை அவரவர்கள் வயது, சரீரம், நோய், அதுபவம், அதுகலங் களுக்கு ஏற்றபடி, காலை, அல்லது மாலை, அல்லது காலையு மாலையும், அல்லது போஜனத்திற்கு பிறகு, சிறு சிறு கெச்சைக்காயனவு சாப்பிட்டு வந்தால் பித்தவாயு பறந்தோடும். பசிதீபனமும் சரீரபுஷ்டியும் உண் டாம். இதுவே கைகண்ட தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். இதை அதுபவத்தா லறியலாம். இதற்குப் பத்தியயில்லை. 20-வேளை லேக்கியம் அடங்கிய டப்பியின் விலை ரூ. 1-4-0. வி.பி. யில் அனுப்பினால் 4-அணா அதிகமாகும்.

இருக்கம் - கண்ணப்பமுதலியார்,

நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, ஏழுமீனாறு, சென்னை,

விளம்பரம்.

இதனடியிற் குறித்த மிக்க உபயோகமுள்ள புத்தகங்கள் எம்
மிடத்தில் கீழ்க்கண்ட குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்.

	ரூ. அ.		ரூ. அ.
பாரதச்சுருக்கம்	3 8	ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்	
கம்பராமாயணம்	2 0	மெய்கண்ட விருத்தியுரை.	
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்	3 0	பலதூல்களைப்படித்து அரி	
திருவிளையாடற்புராண வசனம்		தில் அரியும் வேதசிவாகமங்	
64-படங்களுடன்	1 8	களின் ஞானபாதப் பொரு	
மேற்படி கிளேசு கடிதம்	2 4	ள்களைபெயல்லாம் பலபிரபல	
ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்		பிரமாணங்களோடு இவ்வு	
மூலம்	1 0	ரையில் இலேசாய் அறியக்	
அடங்கன்முறை	4 8	கூடும்.	3 8
னுதர்மசாஸ்திர வசனம்	3 0	நளவீம்பாரசாஸ்திரம்	1 4
பெரியபுராண வசனம் ரப்பு		சப்தரிஷிவாக்கியம் சுத்தப்	
72 படங்களுடன்	1 8	பதிப்பு	4 0
மேற்படி கிளேசு கடிதம்	2 4	மூலிகை மர்மம் 4-பாகமுஞ்	
விஷ்ணுபுராண வசனம்	2 8	சேர்ந்தது	2 0
கருடபுராண வசனம்	0 4	சீகாளத்திபுராணம் மூலமும்	
மேற்படி திக்கு படத்துடன்	0 8	உரையும்	2 8
வள்ளலார் சாஸ்திரம்	1 8	பட்டணத்தடிகள் பிரபந்த	
திருக்குறள் உரை	0 12	விருத்தியுரை	2 8
திருவிளையாடற்புராணமூலம்	2 0	பட்டணத்தடிகள் புராணம்	
மகாராஜாதுறவு மூலம்	0 10	மூலமும் உரையும்	1 8
பிரமோத்தரகாண்டம்	1 8	சிவரகசியம் (ஒருபாகம்மாத்திரம்	
உபதேசகாண்டம் விருத்தி		வெளிவந்திருக்கிறது.)	3 8
யுரை	5 0	பழனித்தலபுராண வசனம்	0 8
திருமூலர் திருமந்திரம்	1 8	தனிப்பாடல்உரை 1-ம்பாகம்	1 12
மார்க்கண்டேய புராணம்	1 8	மேற்படி 2-ம் பாகம்	1 12
அறப்பள்ளிசாதகம் மூலமும்		குமரேசர்சாதகம் மூலமும்	
உரையும்	0 12	உரையும்	0 12

இ. கண்ணப்பமுதலியார்

நெ 43, பாளையப்பன்வீதி, எழுகிணறு, சென்னை.